Quelle: https://manuscripta.at/?ID=672
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

Dno g̃ ſt̃ que ſolliciate p̃
ſaire debem⁹. Quia cũ nul
li vocati ſint p̃uci electi ſint.
p̃uci ſed ut de ſe quiſq; mi
nime p̃ſumat. quia etiã
ad fidem vocatus ē utrum
p̃cium regno digni ſint ne
ſcit. Sed in uo eſt. ut unu
quiſq; p̃ſumũ. quĕ fortaſſe
facere in uicijs cõſpicit deſpe
re uo audeat. qa dñe uñe
dicias ignorat. Eam ſũ
que nuq; contigit refero.
ut ſi uos p̃ones ē qd̃ corde
cõſpicatis diſpencis ea mu
ſcriam ampli ametis. Pre
ſenti anno ĩ monaſterio meo
qd̃ ingenti bõr mũm tolliſ
i p̃uili ecclam ſtatim eſt fr̃
quida ad cõuerſacõm ue
nit. cuiote ſuſcepte ē. ſed ip
ſe cuiocius cõiugatus. Huc
ad monaſteriũ fr̃ ſuus cor
pe uo corde ſecutus ē. Nã
valde cõuerſacõis iuitam
habitũ cecilianus. ĩ monaſte
o ut ipſe habitabat. et
monachi uita moribus
fugios recedere a monaſterij
habitacõne uo poterat. qz
ut quid agere ul vnde in
uenire uo habebat. Erat eĩ
eius p̃uitas cunctis ouero
ſa. ſed hanc omis eĩuium
ter p fris a ſanctorũ tolerabat.
Nam ſuperbus i lubricus.
ſi qua poſt ipe ſeſtrĕ ſecũ
dum uita uelabat. uiuebat
ſigs illi hanc p̃dicare uolu
iſſet. Ita qz cũ habitu ſecũ
dum uiuebat ĩ monaſterio. libi
dinis mitis i actibus inſta
bilis. mente tumido deſte
compositus. acido diſſi
pitus. deuſe auũ iubo mu
per elapſo hui ſũm noſtis
peſtilencie clade p̃ciſſus ē.
Qui ad ceremoniũ venire
iugem cepit ut animam reddĕ
i ultima rã corpis parte
p̃mortua. uitalis uirtus ĩ
ſolo pectore i ligua remanſ
ſerat. Fres adeunt. et qz ea
dem ingenti dolore largiente
poterat oratione rogabantur.
at ille ſubito ad cuiorãdũ
ſe diaconũ venire cõſpicĕs.
magnis cepit clamoribus
vociferare dicĕs. Ecce dñe.
ecce diaconũ ad cuiorãdũ